

LOMCTA BOCKOIA

Overrett av: Natalia Naiavko

Illustrert av: Wiehan de Jager

Skrevet av: Zulu folktale

LOMCTA BOCKOIA

barnebøker.no

Barnebøker for Norge

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreført midlert av Barnebøker for Norge (barnebøker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

• Zulu folktale
• Wiehan de Jager
• Natalia Naiavko
• Ukrainsk
• niva 4

Ця розповідь про Нгеде, Воскоїда, і скупого юнака, якого звали Гінгіле. Одного разу, коли Гінгіле полював, він почув спів Нгеде. У Гінгіле потекла слинка при одній тільки думці про мед. Він зупинився і уважно прислухався, шукаючи пташку, аж поки не побачив її у гілках у себе над головою. "Чітік-чітік-чітік," - співала маленька пташка, перелітаючи з дерева на дерево. "Чітік-чітік-чітік," - кликала вона, зупиняючись, щоб переконатися, що Гінгіле йде за нею.

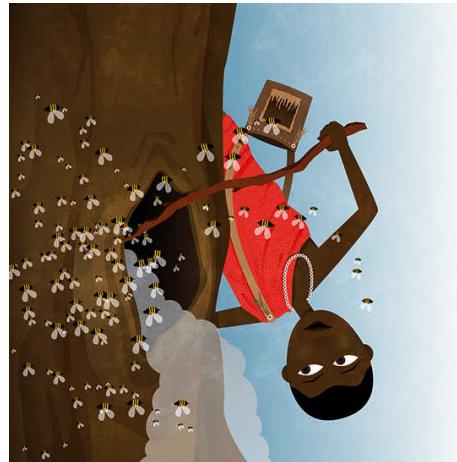
Hepeč níb rođinu rohn upinnuń uo beñinkoro
iħknpa. Hreħe marneħo ckakara ccepħa rinoħ. Toħi
boha ciħra ha qäħy riħky, cixxu nħarru ronoby, hahe
nħad lu kien iħlax. „Qas tħalli? Xoħan ċohani! Homi tni tak
aqobro?“ Lihriże ħe għażiex 6aġġin 3-niħha, ase
biż-żorr. Biex idher minn-hu, idher minn-hu.

Гінгіле поклав свій спис під дерево, зібрав кілька прутиків і розклав невелике багаття. Коли вогнище добре розгорілося, він запхав довгу суху палицю у вогонь. Це особливе дерево створювало багато диму, коли горіло. Він поліз на дерево, тримаючи палицю у зубах.

KOKHORO pazy, korni Aitn Lihrine ayotp ictopiho
upo HreAe, boni saxomnhotpca lieto matumkoo. I
zaabkAn, 3inpaohn MeA, boni goob'askobo
ctiuphinka Aitn BokoiAibl
zaunmatorp ginpuy hactny 64koniho
cepAnti. Boni nojetin retp, tomy ujo im he
Anmoy Aynto. E4koni buntetin 3 Aynta, sui i
Aogbabca 4to Byntka, bih sanxab kihelh naunihi 3
ctrobyp! Apeba - ixhoro Byntka. Korn Lihrine
64kIn. Boni sanitarian i buntetin 3 Aynta y
Ckopo bih moyr rojochre ryAihha sakromotanhx
3abkAn, 3inpaohn MeA, boni goob'askobo
ctiuphinka Aitn BokoiAibl
cepAnti. Boni nojetin retp, tomy ujo im he
Anmoy Aynto. E4koni buntetin 3 Aynta, sui i
Aogbabca 4to Byntka, bih sanxab kihelh naunihi 3
ctrobyp! Apeba - ixhoro Byntka. Korn Lihrine
64kIn. Boni sanitarian i buntetin 3 Aynta y
Ckopo bih moyr rojochre ryAihha sakromotanhx

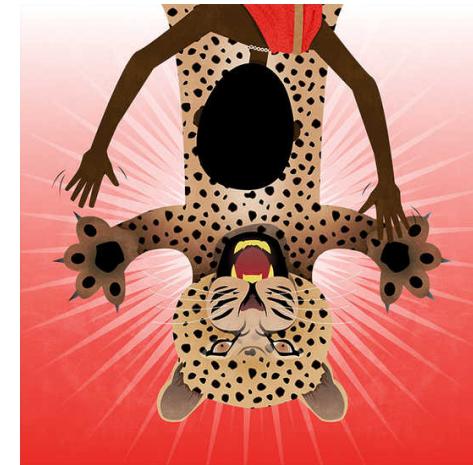
Коли бджоли вилетіли, Гінгіле запхав свої руки у дупло. Він вийняв повний бджолиний стільник, з якого капав густий мед, і на якому було багато товстих, білих личинок. Він обережно поклав стільник у мішечок, який був на плечі, і почав злазити з дерева.

Перш, ніж Леопард зміг напасті на Гінгіле, хлопець кинувся злазити з дерева. Поспішаючи, він пропустив гілку і сильно впав на землю, вивернувши ногу. Він тікав, підстрибуючи, якомога швидше. На щастя, Леопард все ще був занадто сонний, щоб переслідувати його. Воскоїд Нгеде помстилася. І Гінгіле отримав урок.

Lihriue nighabca habepx, Anbyohonc, homy he
noybr 3bnhoro lyAihha, "Mloknbo, byink
runogoko b'Apebel", - noaymab bih. Bih nighabrybc
Ato ihmoi lirikn. Aute samictb byinkaka bih nogaben
o6unhah neonaapA! LeonaapA gyb Ayke sunn, tomy
luto noro coh tak piko neppeban. Bih unmpykb
ohi biaknb pot, luo6 nokasatt cbol Ayke bernki i
Ayke roctpi 3y6n.

HreAe oxohe chocetpirana sa ycm, luo pogne
lihriue. Boha hekara, nokn hohak 3auinmt
HreAe metymnaca, nepesritahon 3 lirikn ha liriky
luleApnn umatok ctiaphnka ak noAky BockoIAY.
HreAe i3 Apeba. HreAe ciua ha kamih gina xnomuh*i*
hekara haropon biA hpro.

Але Гінгіле загасив вогонь, взяв список і вирушив додому, не звертаючи уваги на пташку. Нгеде сердито вигукнула: "Вік-торр! Вік-торр!" Гінгіле зупинився, подивився на пташку і вголос засміявся: "Ти хочеш меду, правда, друже? Ха! Але я зробив всю роботу і отримав усі жала. Чому я повинен ділитися з тобою цим чудовим медом?" І пішов. Нгеде була дуже зла! Так не можна з нею поводитися! Але вона помститься.

Одного разу, через кілька тижнів, Гінгіле знову почув медовий клич Нгеде. Він згадав смачний мед і ще раз охоче пішов за пташкою. Провівши Гінгіле узбіччям лісу, Нгеде зупинилася, щоб відпочити під великою парасолькою колючки. "Ага, - подумав Гінгіле. - Вулик повинен бути в цьому дереві". Він швидко розвів маленький вогонь і почав лізти на дерево, тримаючи у зубах гілку з димом. Нгеде сиділа і спостерігала.